

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: 445/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

160/2017. (VII. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ jogi képviselője útján 2016. augusztus 6-án a Budapesti Rendőr-főkapitányságon előterjesztett **panaszát** a 2017. július 6-án megtartott zárt ülésén **hozott döntése alapján**

e l u t a s í t j a .

A Testület az eljárás átvételét–a késedelmesen előterjesztett panaszosi nyilatkozat miatt–megtagadja, és a panaszt átteszi az intézkedést fogantató rendőri szerv- a Budapesti Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. augusztus 5-én és 6-án kelt, 2016. augusztus 6-án, postai úton előterjesztett beadványokban a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Budapesti Rendőr-főkapitánysághoz (továbbiakban: BRFK) fordult.

I.

1) A panaszos 2016. augusztus 5-én kelt, „rendőri intézkedéssel szembeni panasz” elnevezésű beadványában a 2016. július 6-án reggel a Budapest *. kerület *** helyrajzi számú, O. sétány *. szám alatti, a volt H. irodaházak területén fogantató intézkedésével és az intézkedés végrehajtásának módjával szemben panasszal élt a Budapesti Rendőr-főkapitánynál.

Ezzel kapcsolatban a panaszos előadta, hogy részvételével a fenti területen immár több hónapja tartó békés politikai demonstráció zajlott.

Budapest Főváros * kerület jegyzője a ***/2016. iktatószámom 2016. június 30-án hozott birtokvédelmi határozatát a *** Zrt. és a **** Zrt. képviselői - akik a birtokvédelmet kérték -

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

és a határozatot hozó jegyző 2016. július 6-án reggel 7 órakor függesztették ki a fenti területet határoló kerítésre. Ezt követően az addigra a fenti terület körül megjelent több száz fős rendőri egységek a területen belül tartózkodó tiltakozókat azonnal felszólították a terület elhagyására. A panaszos hangsúlyozni kívánja, hogy aznap reggel csak a birtokvédelmi határozatot hozták magukkal a kérelmezők, és a július 4-én a birtokvédelmi határozat végrehajtását állítólag elrendelő ***/2016. iktatószámú jegyzői végzés aznap nem került bemutatásra semmilyen módon, és nem is hivatkozott rá senki, sem a kérelmezők, sem a jegyző, sem a rendőrök.

A panaszos ezért a felszólításnak nem engedelmeskedett, mert a véleménynyilvánításhoz, a tiltakozáshoz és a békés gyülekezéshez való alkotmányos jogát gyakorolta erőszakmentesen. Nyolc óra körül testi kényszert alkalmaztak a rendőrök vele szemben, valamint jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt eljárást indítottak ellene. A rendőrök panaszossal szembeni intézkedése az Rtv. IV-V..fejezetben meghatározott rendőri intézkedésnek és annak végrehajtásának minősül.

a) A panaszos kifogásolja a vele szembeni intézkedés elrendelésének jogalapját.

A jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet (továbbiakban: Kr.) 2. § (2) bekezdés b) pontja, valamint 7. § (1) bekezdés d) pontja szerint „a kérelem tartalmazza annak a félnek a nevét, továbbá lakcímét vagy székhelyét, akivel szemben a birtokvédelmet kéri (a továbbiakban: ellenérdekű fél). [...] A jegyző a kérelmet határozattal elutasítja, ha a birtokvédelmet kérő a kérelem valamely tartalmi elemére vonatkozóan nem nyilatkozott.” A birtokvédelmet kérő gazdasági társaságok a kérelmükben maguk nevezik „nagy tömegű csoportnak”, „civil tiltakozóknak, tüntetőknek” „nagy számú és folyamatosan változó személyeknek” a kérelmezetteket.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29. § (3) bekezdés b) pontja szerint a kérelemre indult eljárásban az ismert ügyfelet az eljárás megindulásáról értesíteni kell (a Kr. rendelkezésével összhangban egyben fel kell hívni nyilatkozattételre).

i) Megállapítható, hogy a tiltakozók nem értesültek az eljárás megindításáról, abban részt nem vehettek, lehetőséget sem biztosítottak számukra, hogy álláspontjukat kifejezzék, bizonyítékaikat rendelkezésre bocsássák.

Az értesítés elmaradására nem indok az, hogy a tiltakozók az eljárás megindulásakor a jegyző számára nem voltak ismertek. A jegyző a határozat utolsó oldalán utal arra, hogy az érintett ingatlant megtekintette, és az ott tartózkodó személyeket megfigyelte. A Ket. szerint a szemlén az ügyfél jelen lehet, az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy az eljárás során nyilatkozatot tegyen.

Az ügyfelek értesítésének, és az ügyfelek eljárásba történő bevonásának elmaradása az ügy érdemére kiható eljárási jogsértés. A Ket. 51. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy az eljárásban nyilatkozatot tegyen. Ugyanezen szakasz (6) bekezdése szerint a hatóság köteles az ügyfelet a nyilatkozattétellel kapcsolatos jogairól, kötelezettségeiről tájékoztatni és figyelmeztetni az elmaradásának jogkövetkezményeire is. A Ket. alapelvei szerint a hatóság jóhiszeműen, valamint az ügyfél - valamennyi ügyfél - jogát és jogos érdekét szem előtt tartva jár el. Az ügyfeleket az eljárásban megilleti a törvény előtti egyenlőség, ügyeiket indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül kell elintézni.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a Ket. tételes előírásai és alapelvei sérültek, hiszen a tiltakozókat – a panaszost és társait - még csak nem is értesítették a velük szemben indult eljárásról.

ii) A határozat nem tartalmazza a Ket. 72. §-ában előírt tartalmi követelményeket sem. „A határozatnak -ha jogszabály további követelményt nem állapít meg- tartalmaznia kell [...a jogosult vagy kötelezett ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, továbbá az ügyfél által a kérelemben megadott, személyazonosítására szolgáló adatot, [...a hatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, bírósági felülvizsgálat esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást, [...a rendelkező részben [...a kötelezettség teljesítésének határnapját vagy határidejét és az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit.” A határozatból nem azonosítható be a kötelezettség címzettje. Nem derül ki, hogy milyen magatartástól tiltja el a felpereseket. Nem derül ki továbbá a kötelezettség határideje, ekként a tiltakozóknak nem volt lehetőségük önkéntes teljesítésre, továbbá nem ismerhették meg az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit.

iii) A panaszos szerint szabálytalan volt a határozat közlése is. A Kr. 20. § (2) bekezdése szerint „az eljáró szerv a határozatot hivatalos iratként postai úton, személyesen átadott iratként vagy saját kézbesítője útján közli a felekkel”. A jegyző a határozatot a jelen lévő civilek némelyikének átadta, másoknak nem, a határozat egy példányát kitűzte a kerítésre. Tekintettel arra, hogy a kitűzés nem szabályos kézbesítési forma, személyesen a panaszosnak nem adta át, a közlés szabálytalan volt.

Összességében tehát szabálytalan volt a birtokvédelmi határozat végrehajtásában való rendőri közreműködés.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:8. § (4) bekezdése szerint jegyzőnek a birtoklás kérdésében hozott határozatát a meghozatalától számított három napon belül végre kell hajtani. A Kr. 23. § (1) bekezdése szerint a birtokvédelem kérdésében hozott határozata végrehajtásáról a jegyző gondoskodik. A Ket. 127. § (4) bekezdés szerint, ha a végrehajtást nem az elsőfokú hatóság fogatosítja, a végrehajtás megindításáról az elsőfokú hatóság - a rendelkezésére álló adatok vagy a hatósági ellenőrzés eredménye alapján - végzést hoz, amelyet közöl a végrehajtást fogatosító szervvel is. Ilyen esetben a végrehajtás a végrehajtást fogatosító szervvel való közlést követő napon indul meg. Ezek közül egyik szabály sem teljesült. Azon túl, hogy nem biztosították a tiltakozók számára lehetőséget az önkéntes teljesítésre, a június 30-án meghozott birtokvédelmi határozatot sem a kedvezményezettek, sem a jegyző nem kísérelte meg végrehajtani három napon belül. A július 6-án végrehajtott fogatosítás rajtaütésszerűen történt: a kedvezményezettek aznap reggel jelentek meg a területen a végrehajtás érdekében, nagyszámú rendőri erők kíséretében. Ugyanakkor arról szóló végzést, ami a végrehajtás eredménytelensége esetére a rendőrség igénybevitelét tette volna lehetővé, nem mutattak be.

Az Rtv. 39. § (2) bekezdése szerint a végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője - jelen esetben a jegyző - a felelős.

A Ket. 136. § is úgy rendelkezik, hogy a végrehajtás módjáról - adott esetben a 134. § e) pont alatti felhatalmazásról - a végrehajtást fogatosító szerv dönt, végzéssel - e végzés törvényességéért nem felelős a rendőrség.

A végzés megléte - még ha utóbb törvénytelennek is bizonyul - szükséges előfeltétele annak, hogy a rendőrség egyáltalán részt vegyen a végrehajtásban. Márpedig ilyen végzést az intézkedést megelőzően a rendőrség, és más sem, nem mutatott be. A rendőri intézkedéseket megelőzően néhány perccel csak az alapul fekvő birtokvédelmi határozatot függesztették ki a kerítésre, ami nem tartalmaz rendelkezést a végrehajtás módjára nézve.

iv) A rendőrség közreműködését elrendelő végzést nem függesztették ki, és arra nem is hivatkozott aznap senki. Ez azt jelenti, hogy hiányzott a rendőri fellépés jogalapja - még akkor is, ha csak a birtokvédelmi eljárás összefüggésében értékeljük a rendőri intézkedést.

A rendőri intézkedést abban az összefüggésben kell értékelni, hogy a birtokvédelem végrehajtása jelen esetben egy alkotmányos jog, a békés gyülekezés korlátozásával járt együtt.

b) A panaszos kifogásolja azt is, hogy a rendőrség nem annak megfelelően hajtotta végre a birtokvédelem végrehajtása körében tett intézkedéseit, hogy azokkal a békés gyülekezéshez való alapjog gyakorlását korlátozza.

A panaszos megítélése szerint a birtokvédelem fogantatásának fent ismertetett szabályai is - részleges - garanciát jelenthettek volna arra, hogy a gyülekezési jog gyakorlásának korlátozására nem önkényesen kerül sor, ám e szabályokat a fentiek szerint nem tartották be.

Nem volt tekintettel a rendőrség azokra az alkotmányos követelményekre sem, amelyeket az Alaptörvény, az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának határozatai fektetnek le általános érvénnyel az alapjogok és kifejezetten a gyülekezési jog korlátozására vonatkozóan.

A volt H. irodaházak területén a panaszos részvételével zajló békés politikai tiltakozás az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében biztosított békés gyülekezéshez való jog gyakorlásának minősül, annak ellenére, hogy a rendezvény nem bejelentés alapján zajlott. Tiltakozásuk mindvégig mentes volt bárminemű személy vagy dolog elleni erőszaktól, azaz a rendezvény nem veszítette el a békés jellegét. A rendőrség sem ezért, hanem a birtokvédelmi határozatra hivatkozva távolította el a panaszost a tiltakozása helyéről.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés szerint: „Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

A 4/2007. (II. 13.) AB határozat szerint: „A békés gyülekezés szabadsága a demokratikus társadalom előfeltétele és alapvető értéke. A gyülekezési jog alapján megtartott rendezvények elválaszthatatlanul kapcsolódnak a demokratikus nyilvánosság értékéhez, e rendezvények teszik lehetővé, hogy a polgárok a politikai folyamatot kritikával illessék, tiltakozásukkal befolyásolják. A békés rendezvények a politikai és társadalmi rend, a képviseleti szervek legitimitásának megszilárdítása szempontjából is értéket jelentenek. A tüntetések, tiltakozó akciók a képviseleti szervek, a kormányzat és a közvélemény számára is jelzik a társadalomban megjelenő feszültségeket, lehetővé téve azt, hogy az illetékesek időben megfelelő lépéseket tegyenek a feszültségek okainak csökkentésére. Egy demokratikus társadalom nem választhatja a tiltakozás elnémításának, szükségtelen és aránytalan korlátozásának útját: a politikai szabadságjogok korlátozása nem csak azokat sújtja, akik élni kívánnának jogaikkal, hanem a társadalom egészét, így azokat is, akikre hivatkozással az állam a jogkorlátozás eszközhöz nyúl. A gyülekezési jog alapján megtartott rendezvények célja az, hogy a gyülekezési joggal élő polgárok közös véleményt alakítsanak ki, illetve nézeteiket másokkal megosszák, és közösen juttassák kifejezésre.”

A 75/2008. (V. 29.) AB határozat szerint: „A gyülekezési szabadság, mint kommunikációs jog jelentőségét növeli, hogy - ellentétben a sajtóval - közvetlen hozzáférési korlátok nélkül biztosítja mindenki számára a politikai akaratképzésben való részvételt. [...] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint [...] a közéleti célú, békés megmozdulások a [...] gyülekezési jog körébe tartoznak. Az együttes, nyilvános vélemény kifejezés joga mindenkit megillet, függetlenül a gyűlés szervezettségétől, illetve a gyűlésre okot adó közéleti esemény jellegétől és idejétől. A gyülekezési jognak ez a felfogása illeszkedik az alkotmányos demokráciákkal szemben támasztott elvárásokhoz.”

Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint a be nem jelentett, de békés célú és lefolyású tüntetés azonnali rendőrségi felosztatása sérti az Egyezmény 11. cikkében biztosított gyülekezési szabadságot, és mindaddig, amíg a tüntetők ténylegesen nem követnek el erőszakos cselekményeket, a hatóságoknak bizonyos fokú toleranciát kell tanúsítaniuk a békés gyülekezésekkel szemben, ha nem akarják az Egyezmény 11. cikkében garantált gyülekezési szabadságot teljesen kiüresíteni. (Oya Ataman kontra Törökország, 74552/01. sz., 2006. december 5.).

Mindezen szempontoknak a figyelembe vétele, az alapjog-korlátozás szükségességi és arányossági mérlegelése teljes mértékben hiányzott a rendőrség eljárásából.

Kifejezett jogszabályi előírásokat is figyelmen kívül hagyott az intézkedéseket elrendelő helyszíni parancsnok.

A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (Gytv.) szerint zajló rendezvények korlátozása a rendezvény felosztatása útján lehetséges. A törvény szerint a gyülekezési jogi ügyekben a rendőrség hatásköre kizárólagos, tehát minden gyülekezési jogot érintő kérdésben a rendőrségnek önálló érdemi döntést kell hoznia, amiért csak a rendőrség tartozik felelősséggel. A Gytv. 14. § (3) bekezdése szerint, ha a gyülekezési jog gyakorlása mások jogait és szabadságát sérti, akkor a rendőrség a rendezvényt felosztatja.

A jogsértés ténye azonban nem került megállapításra, és nem teljesültek a felosztatás végrehajtásának szabályai sem, e körben a panaszos hivatkozik a rendezvények rendjének biztosításával kapcsolatos rendőri feladatokról szóló 15/1990. (V. 14.) BM rendelet 15. § (3) bekezdésére.

A helyszínen zajló tiltakozó demonstrációt tehát a rendőrség nem oszlatta fel a Gytv-nek megfelelő módon, helyette a rendőrség kizárólag a birtokvédelmi határozat kikényszerítésében működött közre.

Annak mérlegelésekor, hogy a jogszerűen járt-e el a rendőrség akkor, amikor a békés gyülekezési jog gyakorlására tekintet nélkül kizárólag a birtokvédelmi határozat végrehajtásában működött közre, nagyon fontos szempont az a tény, hogy a területen több hónapja folyhatott a tiltakozás. Ez ugyanis azt támasztja alá, hogy a mégoly jogos birtokvédelem - feltéve, de meg nem engedve, hogy jogszerű volt - nem volt sürgető, azonnali kikényszerítése - és ezzel a gyülekezési jog gyakorlásának radikális korlátozása - nem volt elkerülhetetlenül szükséges. Ennek a nyilvánvaló ténynek az ellenére a rendőrség minden további nélkül közreműködött a birtokvédelmi határozat azonnali végrehajtásában.

Mindezek alapján a panaszos kéri a Rendőrfőkapitány Urat, hogy állapítsa meg, hogy a BRFK által 2016. július 6-án reggel a Budapest *. kerület * helyrajzi számú, O. sétány *. szám alatti, a volt H. irodaházak területén foganatosított intézkedése jogalap nélkül és a békés gyülekezéshez való jog korlátozhatóságának szempontjait figyelmen kívül hagyva kerültek elrendelésre, és ez sértette a panaszos az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdése szerinti békés gyülekezéshez való jogát.

2) A panaszos 2016. augusztus 6-án kelt, szintén a Budapesti Rendőr-főkapitánynak címzett panaszbeadványában a következőket adta elő.

2016. július 6-án a fenti területen zajló, immár több hónapja tartó békés politikai demonstráció zajlott a panaszos részvételével és a tüntetés kifejezetten népe ssé vált és az ellen irányult, hogy reggel Budapest Főváros * kerület * jegyzője által ***/2016. iktatószámom 2016. június 30-án hozott birtokvédelmi határozatát, amit a *** Zrt. és a *** Zrt. kérvényezett, több száz fős rendőri egységek

hajtották végre rajtaütésszerűen. Amiatt is tiltakoztak, hogy a terület kiürítése és a birtokvédelmet kérő cégek beengedése után személyes tárgyaik maradtak a kerítésen belül.

A terület O. sétány felőli személybejárója közelében állt a panaszos, a kerítés előtt korábban felsorakozott rendőrök addigra elhagyták helyüket, így a tiltakozók és a kerítés között fogyott a távolság, a kapun túl pedig a *** Zrt. által felbértelt biztonsági szolgálat legényei tolongtak. A panaszos által ismeretlen okokból a kapu hat óra körül egyszer csak kitárult, és a biztonsági őrök kifelé, a tiltakozók pedig még közelebb mozdultak. A panaszos mögött álló tiltakozók a kapuhoz nyomták a panaszost, amit megragadott, de az egyik biztonsági őr mindenképpen vissza akarta zárni, ezért nekiállt kézzel-lábbal arra kényszeríteni a panaszost, hogy engedje el a kaput. A youtube.com-on, az „***” című, az átlátszó.hu által feltöltött videón 01:11 percnél látszik ez a jelenet ([*** link](#)). Ugyanezen a felvételen 01:37 percnél látszik az, hogy a panaszos arcába könyököl úgy, hogy kiserken a vére.

Ezt követően a rendőrök visszatértek, csekély hatékonysággal megpróbálták szétválasztani a biztonsági őröket és a tiltakozókat úgy, hogy a tiltakozókat kezdték kifelé szorítani. A panaszost és egy társát azonban nem kifelé szorítottak, hanem a rendőrök megragadták és bevitték a kapun belülre. Ez látszik a youtube.com-on szintén elérhető, „***” című 168 Óra-videó 12:55 percénél (A teljes jelenet 12:30 perctől 13:05 percig tart, [**** linken](#)).

A kapun belül közölték a panaszossal, hogy garázdaság elkövetése miatt emeltek ki a tömegből és állították elő. Ezután több mint egy órán keresztül várakoztattak, mindössze igazoltatásra került sor, majd elengedték. Várakoztatását az itt elérhető videók dokumentálják: [**** link](#) (Ezek a felvételeken jól látszik, hogy hol több, hol kevesebb rendőr vigyáz rájuk, és hogy a biztonsági őrök csoportosan lézengenek körülöttük.) Az események eredményeképpen több csípés, marás és horzsolás keletkezett a panaszos testén, este pedig mellkasi fájdalmi miatt a kórházba is be kellett mennie.

A fent leírtak az Rtv. IV-V. fejezetben meghatározott rendőri intézkedésnek, illetve mulasztásnak minősülnek: a panaszos sérelmezi a vele szemben alkalmazott kényszerintézkedést; a rendőri intézkedés elmulasztása pedig abban áll, hogy a panaszossal szembeni elkövetett atrocitás miatt nem intézkedtek.

Az Rtv. 13. § szerint: „(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet, vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve Ilyet a tudomására hoznak. [...] (2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 27. § (3) bekezdés szerint: „A személy- és vagyonőr arányos mérvű kényszerítő testi erő alkalmazásával [...] a védett létesítménybe, területre való jogosulatlan belépést megakadályozhatja, a jogosulatlanul bent tartózkodót onnan eltávolíthatja.” E törvény 25. § (2) bekezdése értelmében a biztonsági őrnek a jogosultságai gyakorlása során az adott cél elérésére alkalmas eszközök közül a személyi szabadság, illetve a személyiségi jogok legkisebb korlátozásával járó eszközt kell választania. A panaszos szerint a vele szemben a biztonsági őrök által alkalmazott testi erő azonban szükségtelen és aránytalan volt. Különös tekintettel arra, hogy a kapuban tolongó biztonsági őrök nagy száma miatt elképzelhetetlen volt, hogy bárki is a védett területre lépjen be még a nyitott kapu ellenére is, szükségtelen volt testi erőt alkalmazni. Az pedig, hogy egyikük az arcába könyökölt, semmilyen felhatalmazásába nem fér bele.

A panaszos minderre felhívta az incidens után érkező rendőrök figyelmét, ők azonban ennek ellenére nem intézkedtek. Amikor a panaszossal szemben intézkedtek, akkor ismét nem az történt, amire a

fenti jogszabályok alapján számítani lehetett. Még a biztonsági őrök és a tiltakozók közé sorfal állítása közben néhány rendőr megragadta a panaszost, a tömegből kiemelte, és a kapun belül egy másik tiltakozóval együtt előállította, bűncselekmény, nevezetesen garázdaság elkövetésének gyanúja miatt.

A mai napig nem világos a panaszos előtt, hogy ennek a gyanúnak mi volt az alapja, hacsak nem a biztonsági őrök nyilatkozata. Mindenesetre az intézkedés során a rendőrök az igazoltatáson kívül semmit sem tettek a tényállás kiderítése érdekében. Nem hallgatták meg a panaszost, de nem hallgatták meg azt a biztonsági ört sem, aki vele szemben erőszakot alkalmazott, holott a panaszos ekkor is beszámolt az őt ért atrocitásról, és kifejezetten kérte, hogy emiatt is intézkedjenek. A panaszos szavait a testi állapota és a látható sérülésnyomok is alátámasztották.

Végül, de nem utolsósorban, a vele szemben intézkedő rendőrök nem viseltek azonosító jelvényt, és az intézkedés során sem igazolták magukat, megsértve ezzel az Rtv. 20. § szerinti kötelezettségüket.

A panaszos kifogásolja azt is, hogy a rendőrség nem csak az Rtv. vonatkozó szabályait hagyta figyelmen kívül, de arra sem volt tekintettel, hogy intézkedése a békés gyülekezéshez való alapjoga gyakorlásával függött össze. A volt H. irodaházak területe előtt a panaszos részvételével zajló békés politikai tiltakozás az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében biztosított békés gyülekezéshez való jog gyakorlásának minősül. A panaszos részvétele mindvégig mentes volt bármilyen személy vagy dolog elleni erőszaktól, sőt, ő lett erőszak áldozata.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 217. § szerint „aki más gyülekezési jogának gyakorlásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályoz, büntetett követ el. A Btk. rendszerében ez a bűncselekmény az emberi méltóság és egyes alapvető jogok elleni bűncselekmények között helyezkedik el. Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés szerint: „Az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.”

Annak ellenére hagyta tehát intézkedés nélkül a panaszossal szemben alkalmazott erőszakot a rendőrség, és állította elő ehelyett garázdaság gyanúja miatt, hogy az ő kifejezett nyilatkozata szerint vele szemben erőszakos és alapvető joga elleni bűncselekmény történt, és szavait a testi állapota, a látható sérülésnyomok is alátámasztották.

A panaszos mindezek alapján kérte Rendőrfőkapitány Urat, állapítsa meg, hogy a BRFK rendőrei 2016. július 6-án délután az Rtv. előírásait sértő módon nem intézkedtek a Budapest *. kerület ** helyrajzi számú, O. sétány *. szám alatti, a volt H. irodaházak területének kapujában vele szemben elkövetett és alapvető jogainak gyakorlását akadályozó erőszak miatt, előállítására pedig a békés gyülekezéshez való jog korlátozhatóságának szempontjait figyelmen kívül hagyva került sor.

II.

A Testület a megküldött iratcsomag alapján a következőket állapította meg.

A panaszos jogi képviselője a rendőri intézkedéssel kapcsolatos mindkét panaszát a BRFK-nál terjesztette elő. A megindult panasz eljárás során a BRFK, illetve a Készenléti Rendőrség is hiánypótlásra szólította fel a képviselőt tekintetben, hogy panaszának elbírálása érdekében kéri-e a Testület eljárását. A végzésben 2016. augusztus 20-ai határidőt szabtak a nyilatkozat megtételére.

A jogi képviselő Budapest Rendőr-főkapitányának címzett, 2016. augusztus 29-én előterjesztett válaszában előadta, hogy a nyári szabadságolások miatt 2016. augusztus 25-én vette kézhez a végzést, ezért kéri, hogy nyilatkozatát határidőben benyújtottnak tekintsék.

Az ügy iratai egy technikai hiba folytán csak 2016. október 27-én kerültek át Testülethez. *(A Testület ebben az időszakban állt át az iratok kizárólagos elektronikus úton való fogadására, amely során többféle informatikai problémát is ki kellett küszöbölnie.)*

Fentiekkel kapcsolatban szükséges utáni az Rtv. következő rendelkezésire.

92. (1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint
 a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
 b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
 ba) az országos rendőrfőkapitány,
 bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.
 (2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

93. § (1) A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A Testület a fentiek alapján nem fogadja el a jogi képviselő fenti igazolási kérelmét, mert annak elfogadása a törvényben előírt előterjesztési határidők (Testületre irányadó 20 nap) és a panasz előterjesztésére vonatkozó szabályok megkerülését jelentené. A Testület megjegyzi, hogy a levél kézhezvételét követően újabb 4 nap telt el a nyilatkozat megtételéig.

A Testület azokban az esetekben, amikor a panaszos jogi képviselővel jár el, nagyon szigorúan ragaszkodik az előírt határidők betartásához.

A panasz átvételének megtagadását indokolja továbbá az is, hogy a jogi képviselő eredeti beadványait egyik alkalommal sem a Testületnél terjesztette elő, holott az Rtv. 92.§-a alapján nyilvánvalóan tudott a Testület létezéséről és vizsgálatáról.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. július 6.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET